

for jeg synes egentlig, der var nogle rimelige meldinger fra SF og fra mig til finansloven. Vi meldte jo, at der er mulighed for reelle forhandlinger med venstrefløjen i år, hvis regeringen vil. Hvis regeringen vil, har der aldrig nogen sinde før været så gode muligheder for at gå til venstre med finansloven. Det er da en melding, der, synes jeg, kan have en vis betydning, når man diskuterer de her ting både i regeringen og vel også i den socialdemokratiske gruppe.

Så må jeg tage til efterretning, at det må være en politisk prioritering, når statsministeren fremhæver den konservative ordfører, for jeg synes egentlig ikke, at den konservative ordfører havde fat på særlig mange væsentlige ting i denne debat.

Statsministeren gjorde meget ud af, hvad Venstre ikke sagde, og det er jeg sådan set enig i.

Det var rimeligt nok at tage fat i alle de ting, som hr. Anders Fogh Rasmussen ikke havde fat i, men man kunne dog nok sige helt det samme om fru Anne Birgitte Lundholt. Der var sandelig også mange ting, hun ikke fik sagt i sin tale.

Når man tænker på, at De Konservative for nylig fremlagde en plan med krav, der jo slet ikke ligger under, hvad Venstre har krævet af uhyrligheder, kunne man da godt have forventet, at de i det mindste var blevet nævnt.

F.eks. ville De Konservative have lejeværdien væk, have et stop for almennyttigt boligbyggeri, afskaffe de grønne afgifter for erhvervslivet, fjerne aktieomsætningsafgiften, fjerne alle former for skatter for erhvervslivet, have en nedskæring af dagpengesatserne og have forringelser af efterlønnen. Der var ikke grænser for, hvad De Konservative ville.

En fuldstændig konsekvent linje i De Konservatives forslag er, at de, der har i forvejen, skal have mere, og de, der ikke har noget, skal have mindre!

Ud fra den betragtning var det ærlig talt lidt underligt, at der fra regeringens side kom en så positiv kvittering over for Det Konservative Folkeparti, især når man tænker på, at venstrefløjen har spillet troværdigt, realistisk, visionært og socialt ansvarligt ud i forhold til finansloven.

Jeg er virkelig forbavset over, at der ikke kom et ordentligt svar på det fra statsministerens side, og jeg vil godt igen opfordre regeringen til at gå ind i reelle forhandlinger med venstrefløjen. Mulighederne har aldrig været større, end de er i år. Gå derfor i gang med at inddrage venstrefløjen i reelle forhandlinger om finansloven!

Så til hele rockerspørgsmålet, som jo har optaget en stor del af debatten i dag:

I forlængelse af, hvad der er blevet sagt af fru Margrete Auken, vil jeg erklære min tilfredshed med, at vi får en høring om det spørgsmål.

Jeg vil også sige til justitsministeren og statsministeren, at jeg går ud fra, at det her bliver ordentligt behandlet. Jeg kan forstå, at man vil have det hastebehandlet i huj og hast, for nu skal vi have det ordnet i en frygtelig fart, men jeg går ud fra, at hvis der er ordentlige argumenter, er man villig til at tage dem med i behandlingen af denne lovgivning, også selv om det kan betyde en forsinkelse.

Og jeg går ud fra, at denne huj og hast-mentalitet i dette spørgsmål ikke får som konsekvens, at vi får en dårlig lovgivning, en lovgivning, der ikke virker, en lovgivning, der forringer retssikkerheden. For når man hører justitsministeren sige, at vi lynhurtigt skal have disse ting ordnet, får jeg lidt af en fornemmelse af, at man puster sig op og skal vise, at man har handlekraft, og det går ud over det saglige.

Til sidst lidt om EU:

Dér synes jeg virkelig der hersker uklarhed med hensyn til, hvad det er, der skal ske.

Statsministeren sagde, at undtagelserne skal have retlig gyldighed også efter regeringskonferencen.

Fru Anne Birgitte Lundholt spurgte: Betyder det, at vi skal have fodnoter til Traktaten?

Det blev afvist af statsministeren, men det er dér, der faktisk er behov for at få et svar på et spørgsmål:

Man kan se i dagbladet B.T. i dag – og det har været oppe i debatten tidligere – at man forbedrer at overflytte dele af det retlige samarbejde til det, der hedder søjle 1 i det lidt tekniske EU-teknokraterprog. Men det er det, som er det overnationale, hvor EF-Domstolen har kompetence, og dér er det, jeg altså siger, at hvis vores undtagelser skal have retlig gyldighed i forhold til EF-Domstolen, er det så ikke nødvendigt, at det kommer ind i Traktaten?

Dér vil jeg altså gerne have de kloge jurister til at forklare mig, om de kan forestille sig, at en undtagelse fra et samarbejde under søjle 1, hvor Domstolen har kompetence, så ikke, hvis den skal have juridisk gyldighed, kræver, at den bliver direkte traktatfæstet.

Jeg føler virkelig, at det er et emne, vi skal have behandlet ordentligt, og det besynderlige svar, vi fik på spørgsmålet, undrer mig faktisk.